

Enhed		Samlenotat til ECOFIN den 4. december 2012
INTOKO, International Økonomi		
Sagsbehandler DEPHKB	1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack") - Generel indstilling KOM(2011) 819, 821, 385, 386	
Koordineret med	2. (Udgået) Revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR) - Generel indstilling KOM(2011) 656 og KOM(2011) 652	
Sagsnr. 2012-02725		
Doknr. 31329	3. Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV) - Generel indstilling KOM(2011) 452 og KOM(2011) 453	Side 3
Dato 27-11-2012	4. (FF) Fælles tilsynsmekanisme på bankområdet - Generel indstilling KOM (2012) 511	
	5. (Udgået) Energibeskatning - Status KOM (2011) 169	
	6. Hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig - Orienterende debat KOM(2012) 428	Side 12
	7. Afgift på finansielle transaktioner (FTT) - Status for drøftelserne KOM(2012) 631	
	8. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning - Udkast til Rådets konklusioner og rapport til Rådet KOM-dokument foreligger ikke	
	9. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer - scoreboard-rapport - Udveksling af synspunkter KOM-dokument foreligger ikke	
	10. Europæisk semester: Kommissionens Vækstundersøgelse 2013 - Udveksling af synspunkter KOM-dokument foreligger ikke	

11. Spørgsmål vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union
- Udveksling af synspunkter
KOM-dokument foreligger ikke

12. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
KOM-dokument foreligger ikke

13. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2011
- Forelæggelse
KOM-dokument foreligger ikke

Dagordenspunkt 2: Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV)

KOM(2011) 452 og KOM(2011) 453

Resumé

På ECOFIN den 15. maj 2012 blev der opnået enighed i Rådet om de reviderede kapitalkravsregler. Det danske formandskab indledte i forlængelse af enigheden i Rådet forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en endelig aftale om forslaget. Forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet pågår fortsat. Sagen var på ECOFIN den 10. juli, 9. oktober og 13. november, hvor formandskabet orienterede om forhandlingerne. På mødet den 4. december er lagt op til en substansdrøftelse af forslaget evt. på baggrund af et samlet kompromisforslag. Et sådant foreligger imidlertid endnu ikke. Det er uklart, om det vil være muligt at nå en endelig aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet inden årsskiftet.

I nedenstående opridses de centrale udeståender i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet. For det detaljerede indhold af sagen henvises til samlenotater af 21. november 2011, 23. april 2012 og 9. maj 2012 til Folketingets Europaudvalg. På ECOFIN den 15. maj blev der endvidere foretaget enkelte yderligere justeringer af teksten i det opnåede rådskompromis. Disse ændringer er beskrevet i samlenotat af 2. juli 2012.

Baggrund

Kommissionen har den 20. juli 2011 stillet forslag om en revision af EU's kapitalkravsdirektiv (CRR/CRD IV). Forslaget er fremsat i form af dels et direktiv og dels en forordning, og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise.

CRR/CRD IV bygger på Basel-komitéens anbefalinger, Basel III standarderne fra december 2010, og indeholder en lang række elementer i forhold til regulering af kreditinstitutter¹, herunder definition af og krav til størrelsen og kvaliteten af kreditinstitutters kapital, krav til kapitalbuffer og modpartsrisici, begrænsninger på udlåns gearing samt indførelsen af ny likviditetsregulering. Herudover indeholder forslaget en række elementer, der skal skabe en mere ensartet bankregulering på tværs af EU. Endelig indeholder forslaget bl.a. elementer inden for god selskabsledelse (corporate governance) samt en stramning af kravene til medlemslandenes sanktionsmuligheder over for institutter, der ikke overholder kravene.

Sagen blev forhandlet på det ekstraordinære ECOFIN d. 2. maj 2012 på baggrund af et kompromisforslag fra det danske formandskab. På ECOFIN blev der foretaget en række justeringer i kompromisforslaget, særligt ang. spørgsmålet om national fleksibilitet til at fastsætte strammere krav end indeholdt i de fælles regler. Disse ændringer er beskrevet i samlenotat af 9. maj 2012.

Sagen blev herefter behandlet på ECOFIN den 15. maj, hvor der blev opnået enighed med støtte fra alle EU-lande. Der blev i den forbindelse foretaget enkelte yderligere justeringer af teksten. Disse er beskrevet i samlenotat af 2. juli 2012.

Det danske formandskab indledte den 23. maj forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at nå en løsning i 1. behandling.

Forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet pågår fortsat og er blevet intensiveret i løbet af oktober og november, men det er fortsat uklart, hvornår det vil

¹ "Investment firms" (på dansk fondsmæglerselskaber) er ligeledes omfattet.

være muligt at nå en endelig aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet. På mødet den 4. december er der lagt op til en substansdrøftelse af forslaget evt. på baggrund af et nyt samlet kompromisforslag, som endnu ikke foreligger. Det er uklart, om det vil være muligt at nå en endelig aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet inden årsskiftet.

Indhold

Her beskrives alene indholdet vedr. de væsentligste emner i sagen, som de igangværende forhandlinger har mest fokus på. For en beskrivelse af sagens øvrige indhold mv. henvises til tidligere samlenotater af 21. november 2011 og 23. april, 9. maj og 2. juli 2012 til Folketingets Europaudvalg.

Forordningsforslaget indfører bl.a. krav om mere og bedre kapital, som skal gøre kreditinstitutterne bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Det højere krav til kvalitet og omfang af egentlig kernekapital (som er den mest tabsabsorberende kapital i et institut) er et centralt element af ændringsforslaget som følge af Basel III-standarderne.

De af Kommissionen foreslåede regler opstiller på forhånd en række objektive kriterier, som de enkelte kapitalinstrumenter skal opfylde for at kunne tælle med i de enkelte kategorier af kapitalkrav (hhv. egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital). For at kunne tælle med som f.eks. egentlig kernekapital, er det således ikke afgørende om det konkrete instrument har en bestemt juridisk form (f.eks. aktier), så længe det opfylder de på forhånd opstillede kriterier, der sikrer, at det er tilstrækkeligt tabsabsorberende, dvs. en substans over form tilgang. Rådets kompromis har fastholdt denne tilgang. Ifølge Rådets kompromis skal EU-banktilsynsmyndigheden (EBA) orienteres om, hvilke kapitalinstrumenter der er godkendt nationalt. Europa-Parlamentet ønsker modsat Rådets kompromis en styrket rolle for EBA, således at EBA på forhånd skal godkende, hvilke kapitalinstrumenter der nationalt kan tillades som egentlig kernekapital.

Udover at fastsætte krav til de forskellige delelementer af kreditinstitutternes kapital (samt krav om en kapitalbevaringsbuffer og en modcyklisk (konjunkturdæmpende) kapitalbuffer), giver Rådets kompromisforslag mulighed for, at de enkelte lande kan stille et yderligere kapitalkrav i form af en "systemisk buffer" inden for visse grænser. Kommissionen skal således forhåndsgodkende det, hvis kravet sættes højere end 3 pct. af de risikovægtede aktiver (grænsen for, hvornår Kommissionen skal forhåndsgodkende, hæves fra 2015 til 5 pct. for eksponeringer i hjemlandet og i tredjelande, mens grænsen fortsat vil være 3 pct. for eksponeringer i andre EU-lande). Sættes kravet lavere, kan Kommissionen, ESRB (Det Europæiske Systemiske Risikoråd) og andre landes tilsynsmyndigheder stille en række betingelser eller benytte indsigelsesmuligheder, hvis kravet omfatter instituttets eksponeringer i andre EU-lande. Europa-Parlamentet accepterer Rådets forslag om muligheden for en systemisk risikobuffer, men ønsker derudover, at det skal være et krav, at medlemslandene udpeger nationale systemisk vigtige institutter (SIFI'er). Europa-Parlamentet lægger dog op til fleksibilitet i, hvordan disse udpeges, og hvilke krav der stilles til dem.

De foreslåede regler indfører som noget nyt også fælles krav til institutternes likviditet på baggrund af reglerne herom i Basel III-standarderne. Der har ikke tidligere været ensartet regulering af likviditet på tværs af EU-landene.

Der indføres således et nyt likviditetskrav (Liquidity Coverage Ratio – LCR), som indebærer, at institutter skal have tilstrækkelig likviditet (dvs. en likviditetsbuffer) til at dække instituttets betalingsbehov over en stresset 30-dages periode (dvs. en 30-dages periode med uro på de finansielle markeder mv.). Det endelige LCR-krav fastlægges med virkning fra 2015. Indtil da vil gælde et generelt likviditetskrav. Der fastlægges dog ikke før 2015 rammer for, hvilke aktiver der er tilstrækkeligt likvide til

at indgå i det endelige krav til likviditetsbufferen. Ifølge Rådets kompromisforslag skal beslutningen om LCR-kravet vedtages af Kommissionen gennem en delegeret retsakt (og ikke i den almindelige beslutningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet, som foreslået af det danske formandskab undervejs i forhandlingerne i Rådet). Kommissionen skal ved denne delegerede retsakt tage højde for en række rapporter vedr. forskellige aktivers likviditetsgenskaber mv., som EBA skal udarbejde, samt anbefalinger fra Basel-komiteén under hensyn til særlige europæiske forhold. Det er blevet tilføjet i Rådets kompromis, at Rådet og Europa-Parlamentet vil kunne udtale sig om EBA's rapporter, inden Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der desuden kan blokeres af Rådet eller Parlamentet med kvalificeret flertal, jf. den normale procedure herfor. Europa-Parlamentet har i sin holdning lagt sig relativt tæt på Rådets position. Europa-Parlamentet har endvidere foreslået en præambeltekst (nr. 74), som fastslår, at særligt dækkede obligationer (som bl.a. omfatter danske realkreditobligationer), der har klaret sig godt gennem krisen, og som er meget likvide, forventes at kunne regnes for meget likvide aktiver i regi af LCR. Der er nogen modstand mod præambelteksten i Rådet, idet denne tilgang afviger fra modellen i rådskompromiset, hvor der tages objektivt stilling til de enkelte aktiver.

Kommissionens oprindelige forslag lagde op til, at der ved opgørelsen af likviditetsbufferen kun kan medregnes forventet samlet indstrømning af likviditet svarende til højst 75 pct. af den forventede samlede udstrømning af likviditet. Med andre ord skal et kreditinstitut holde aktiver, som sikrer, at der forventes at strømme mere likviditet ind, end der strømmer ud, og der oprettes således en yderligere sikkerhedsmargin. Formålet med dette er at tage højde for, at der som følge af manglende betalinger o.l. kan være noget af den forventede indstrømning af likviditet over perioden på 30 dage, som alligevel ikke modtages. For et kreditinstitut, der forventer større likviditetsindstrømning end -udstrømning, vil dette krav således tvinge instituttet til under alle omstændigheder at holde en vis likviditetsbuffer (svarende til 25 pct. af den forventede likviditetsudstrømning). Det kan være en udfordring for de danske realkreditinstitutter, idet disses likviditetsindstrømninger og -udstrømninger følges ad relativt tæt, og der er relativt stor sikkerhed for likviditetsindstrømningen. Rådskompromiset indebærer, at konsekvenserne undersøges nærmere, inden evt. fastlæggelse af et sådant krav, herunder at der skal tages højde for forskellige forretningsmodeller. Europa-Parlamentet har foreslået en undtagelse fra dette krav for forretningsmodeller, som f.eks. den danske realkreditmodel, hvor der er tæt sammenhæng mellem likviditetsindstrømning og -udstrømning ("pass-through").

De foreslåede regler indebærer også, at der indføres et krav til rapportering af såkaldt stabil finansiering (Net Stable Funding Ratio – NSFR). Overholdelse af NSFR indebærer, at institutters udlån (aktiver på bankernes balance) med en løbetid over 1 år skal modsvares af, at banken i en vis udstrækning finansierer sig med stabil, langsigtet finansiering (passiver på bankernes balance). Formålet er at forhindre, at udlån med lange løbetider i for høj grad finansieres med gæld med korte løbetider, hvilket kan sætte instituttet i en klemme, hvis det på grund af markedsuro kortvarigt er vanskeligt at få adgang til kortsigtet finansiering (som det var tilfældet ved udbruddet af den finansielle krise). Den nærmere kalibrering udestår. Frem til 2015 vil institutterne skulle indrapportere og måles på, i hvilket omfang de opfylder dette krav, men kravet vil ikke være bindende. EBA vil i 2016 evaluere NSFR og anbefale til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018. Endvidere vil NSFR ifølge Rådets kompromis i givet fald blive indført i EU efter politisk stillingtagen (fælles beslutningstagen) i Rådet og Europa-Parlamentet i 2017. Europa-Parlamentet ønsker dog, at NSFR vedtages af Kommissionen som en delegeret retsakt, dvs. uden en politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet.

Et andet spørgsmål af interesse for dansk realkredit er den såkaldte "MBS-waiver" (hvor MBS står for Mortgage Backed Securities, dvs. værdipapirer med sikkerhed i boligudlån). MBS-waiveren er en særlig (allerede eksisterende) undtagelse fra det normale regelsæt vedr. særligt dækkede obligationer mv. (herunder realkreditobligationer), som er fastsat i kapitalkravsdirektivet. Undtagelsen gør det

bl.a. muligt for f.eks. et realkreditinstitut at udstede særligt dækkede obligationer med sikkerhed i lån ydet af et andet realkreditinstitut inden for samme koncern (således at flere institutter inden for samme koncern kan finansieres deres boligudlån i fællesskab). Uden undtagelsen ville udlån fra et andet koncern-forbundet realkreditinstitut kun kunne udgøre op til maksimalt 10 pct. af den samlede sikkerhed i en obligationsudstedelse. Undtagelsen anvendes af visse danske realkreditinstitutter. Fordelen ved denne form for fælles funding er, at obligationsserierne bliver større og dermed mere likvide, hvilket alt andet lige giver bedre prissætning på obligationerne til gavn for investorerne og låntagerne.

I Kommissionens oprindelige forslag til CRR/CRDIV er der mulighed for at forlænge denne undtagelse frem til ultimo 2014. Herefter skal Kommissionen via en delegeret retsakt vurdere, om undtagelsen skal gøres permanent (for institutter inden for samme koncern). I Rådets kompromis er undtagelsen forlænget til ultimo 2015. Europa-Parlamentet har foreslået at gøre undtagelsen permanent.

De foreslåede regler indfører desuden bestemmelser vedr. "gearing", som er en kontrol med, hvor stort forholdet mellem omfanget af instituttets kernekapital og instituttets udlån må være. Den ansvarlige tilsynsmyndighed skal fra 2013 i sin årlige evaluering af instituttet vurdere gearingsrisikoen på basis af et såkaldt gearingsmål (eller "leverage ratio"), som er en simpel opgørelse af instituttets kapital som andel af instituttets samlede udlån og garantier (uden at vægte disse efter risiko). Derudover skal ledelsen i instituttet løbende sikre, at der er forsvarlige processer mv. i forhold til at vurdere og håndtere gearingsrisici. Institutterne skal fra 2015 endvidere offentliggøre deres gearingsmål. I 2016 skal Kommissionen på baggrund af input fra EBA vurdere, om der i EU skal indføres et egentligt bindende krav om en maksimal gearing (f.eks. et krav om, at det enkelte instituts kapital ikke må falde under 3 pct. af instituttets uvægtede udlån og garantier). Dette skal ifølge rådskompromiset i givet fald vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, og i fald et sådant krav vedtages skulle træde i kraft fra 2018. Europa-Parlamentet ønsker i stedet, at gearingsmålet skal vedtages af Kommissionen som en delegeret retsakt.

Der er med tidligere revision af kapitalkravsdirektivet (CRDIII) indført detaljerede regler om aflønning i bankerne. Med CRDIV foreslog Kommissionen kun mindre justeringer i disse regler, herunder krav om offentliggørelse af antallet af højtlojnnede medarbejdere inden for visse løn-intervaller. Rådets kompromis har generelt fastholdt Kommissionens forslag på dette område. Europa-Parlamentet har imidlertid foreslået yderligere stramninger af aflønningsreglerne mest konkret i form af, at der skal fastsættes et 1:1-forhold, således at variabel løn for alle de omfattede personer (bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere) ikke må overstige den faste løn. Derudover foreslår Europa-Parlamentet at forhøje andelen af variabel løn, der skal udskydes i minimum 3 år fra 40 pct. til 60 pct.

Europa-Parlamentet har også fremsat ønske om indførelse af bindende kønskvotering i institutternes bestyrelser, således at mindst 1/3 af bestyrelsen skal udgøres af det underrepræsenterede køn. Kommissionen har den 14. november fremsat særskilt direktivforslag om kvinder i bestyrelser. Rådet ønsker generelt at drøfte spørgsmålet om kønskvotering som en del af dette generelle direktiv.

Hjemmelsgrundlag

Retsgrundlaget for direktivforslaget er artikel 53, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at målene med forslagene ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og bedre kan gennemføres på EU-plan.

Kommissionen finder, at forslagets bestemmelser ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de mål, som søges opnået med forslaget. Kommissionen fremfører hertil, at kun EU-lovgivning kan sikre, at kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme krav, og dermed sikre ens vilkår, mindske reglernes kompleksitet, undgå unødvendige omkostninger ved overholdelse af forskellige regelsæt i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser og fremme yderligere integration i EU og bidrage til at afskaffe regelarbitrage (hvor aktiviteter lokaliseres i de lande, der har de lempeligste regler).

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets holdning

Sagen behandles i Europa-Parlamentets Økonomiske og Monetære udvalg (ECON), hvor Othmar Karas (EPP) er ordfører. ECON har stemt om forslaget den 14. maj 2012 og vedtaget en række ændringsforslag. De mest centrale ændringsforslag vedrører god selskabsledelse, herunder loft over bonusser, og krav om kønskvoter, spørgsmålet om national fleksibilitet, ændringer i likviditetskravene, risikovægte på udlån til SMV'er og infrastrukturprojekter, EBA's rolle og kompetencer, definitionen af kapital samt beslutningsproceduren vedr. det såkaldte gearingsmål ("leverage ratio").

Der er indledt dialogforhandlinger mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på at nå en aftale i første behandling.

For så vidt angår muligheden for nationalt at fastsætte højere kapitalkrav, så ønsker Europa-Parlamentet, at det skal være et krav, at medlemslandene udpeger nationale systemisk vigtige banker (SIFI'er), men tillader fleksibilitet i hvordan disse udpeges, og hvilke krav der stilles til dem.

I forhold til definitionen af kapital ønsker Europa-Parlamentet en styrket rolle for EBA i at godkende de kapitalinstrumenter, der nationalt vurderes at kunne indgå som egentlig kernekapital, f.eks. ved at EBA på forhånd skal godkende konkrete instrumenter, før de kan tælles med som egentlig kernekapital.

I forhold til gearingsmålet så ønsker Europa-Parlamentet, at gearingsmålet skal vedtages af Kommissionen som en delegeret retsakt og ikke i den almindelige beslutningsprocedure som foreslået af Kommissionen og som foretrækkes af Rådet.

På området for god selskabsledelse har Europa-Parlamentet foreslået, at den variable løn maksimalt kan udgøre samme omfang som den årlige faste løn (1:1 forhold). Europa-Parlamentet har også fremsat ønske om indførelse af bindende kønskvotering i institutternes bestyrelser, således at 1/3 af bestyrelsen skal udgøres af det underrepræsenterede køn.

Rådet og Europa-Parlamentet ligger relativt tæt, når det gælder likviditetsbufferen (LCR). Både Rådet og Europa-Parlamentet ønsker, at der kan indgå flere former for aktiver i LCR, samt at LCR skal vedtages ved en delegeret retsakt. Der er imidlertid uenighed i forhold til kravet om stabil finansiering (NSFR), hvor Rådet ønsker, at et sådan krav indføres via den almindelige beslutningsprocedure, mens Europa-Parlamentet ønsker en delegeret retsakt.

Europa-Parlamentet ønsker, at der indføres en lempelse i kapitalkravet for bankernes udlån til små- og mellemstore virksomheder (SMV'er) af hensyn til at lette SMV'ernes adgang til finansiering og dermed understøtte vækst.

Europa-Parlamentets har foreslået øgede beføjelser til EBA på en række områder. Det angår EBA's mulighed for at træffe afgørelser i tilfælde af uenigheder mellem nationale myndigheder samt EBA's muligheder for at udføre inspektioner i institutterne.

Europa-Parlamentet har endvidere foreslået indført krav om, at bankerne skal rapportere deres betalinger i form af fx skatter, dividender, royalties e.l. til regeringer i andre lande - såkaldt land-for-land rapportering – oprindeligt især knyttet til råstofudvindingsaktiviteter o.l. i udviklingslande. Der forhandles lignende krav til alle børsnoterede selskaber (dvs. ikke kun banker) i regi af den igangværende revision af de generelle regnskabsdirektiver.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Indholdet i CRR/CRD IV er generelt reguleret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger. Størstedelen af forordningens indhold er i dag reguleret via kravene til kapitaldækning i bekendtgørelse om kapitaldækning. Der er en række nye elementer såsom gearingsmål, den særlige definition af likviditet og kapitalbuffer, der ikke aktuelt er reguleret i dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

En række forslag i direktivet og forordningen kan medføre øget ressourceforbrug i Finanstilsynet til at føre tilsyn med og håndhæve disse regler. Finanstilsynets udgifter dækkes af den finansielle sektor, hvorfor det ikke forventes at indebære statsfinansielle konsekvenser.

CRR/CRD IV indeholder forslag om, at EBA skal udarbejde udkast til en række tekniske standarder, som Kommissionen skal vedtage. Dette medfører behov for øgede ressourcer hos EBA. Kommissionen skønner, at omkostningerne for EBA vokser med knap 5 mio. euro samlet i årene 2013-15. Landene bidrager med knap 3 mio. euro, hvoraf Finanstilsynets bidrag til EBA vil vokse forholdsmæssigt. Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra institutterne i den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er statsfinansielle konsekvenser forbundet med ændringen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har fremlagt en konsekvensanalyse af forslagene, hvor der er taget udgangspunkt i Basel komiteens forslag (og ikke Kommissionens forslag i sig selv eller de foreslåede ændringer fra Rådet og Europa-Parlamentet).

Kommissionen vurderer, at forslagene vil øge den finansielle stabilitet til gavn for en bred række interessenter, herunder privatpersoner, små og mellemstore virksomheder, store virksomheder, kreditorer, regeringer og økonomierne i EU som helhed. Desuden vurderer Kommissionen, at forslaget reducerer sandsynligheden for systemiske kriser på lang sigt betydeligt.

Som følge af stramningen af kravene til kvaliteten og omfanget af kapital i forslaget, vil institutterne ifølge Kommissionens vurdering skulle hente yderligere egentlig kernekapital svarende til i alt ca. 3 pct. af de risikovægtede aktiver for at opfylde de nye krav, når de er fuldt indfasede i 2019. Kommissionen vurderer, at indfasningen af kravene over en længere årrække indebærer, at den negative virkning af kravene på den samlede økonomiske vækst i EU-området, særligt gennem en påvirkning af

bankernes finansieringsomkostninger, bliver begrænset. Dertil kommer, at de største banker i EU allerede i stort omfang vurderes at leve op til kravene, da der i perioden fra oktober 2011 til juli 2012 har været gennemført en EBA-koordineret stresstest og kapitalstyrkelse, som indebærer at disse banker skulle opfylde et krav til den egentlige kernekapital på mindst 9 pct., som er omtrent på niveau med de nye mindstekrav.

Der henvises til samlenotater af 21. november 2011 og 23. april 2012 for yderligere detaljer.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været fremlagt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor. Der henvises til samlenotat af 21. november 2011 for gennemgang af høringsvar.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. november 2011 med henblik på forhandlingsoplæg og den 30. april, 11. maj, 6. juli, 5. oktober og 9. november 2012 til orientering.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan generelt støtte formålet med forslagene. Der er tale om en central del af arbejdet med at styrke den finansielle regulering efter krisen.

I relation til likviditetskrav er det afgørende, at der i tilstrækkelig grad tages hensyn til, at dokumenterbart likvide aktiver kan medregnes i likviditetsbufferen. Det er derfor afgørende, at der tages højde for likviditeten i en række forskellige aktiver (herunder danske realkreditobligationer) med mulighed for indregning i den bedste del af likviditetsbufferen, i det omfang aktiverne er tilstrækkeligt likvide. Enigheden i Rådet vurderes på denne baggrund at være tilfredsstillende, idet der lægges op til, at den endelige beslutning netop baseres på en vurdering af forskellige aktivers objektive likviditetsegenskaber, og der lægges fra dansk side vægt på at sikre dette hensyn i det endelige kompromis med Europa-Parlamentet.

Fra dansk side havde man foretrukket, at den endelige definition af likviditetsbufferen besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet i den almindelige beslutningsprocedure og ikke af Kommissionen via en delegeret retsakt. Der har imidlertid ikke været den fornødne opbakning hertil blandt de øvrige medlemsstater som led i et samlet kompromis i Rådet. Også Europa-Parlamentet foretrækker en delegeret retsakt.

Fra dansk side ønskes, at konsekvenserne af det foreslåede loft, hvor der maksimalt må medregnes forventet likviditetsindstrømning svarende til 75 pct. af den forventede likviditetsudstrømning, skal analyseres nærmere. Dette er tilfældet i Rådets generelle indstilling, som på den baggrund er et tilfredsstillende kompromis. Europa-Parlamentet har foreslået en undtagelse fra dette krav for forretningsmodeller, hvor der er tæt sammenhæng mellem indstrømning og udstrømning, som f.eks. den danske realkreditmodel. Det kan støttes fra dansk side.

Kravet om stabil finansiering (NSFR) kan have konkret betydning for de korte rentetilpasningslån i det danske realkreditsystem. Det er vurderingen, at Rådets kompromis vedr. NSFR er tilfredsstillende, da det først er i 2016, at EBA evaluerer NSFR og på den baggrund anbefaler til Kommissionen, hvorvidt og i hvilken form NSFR eventuelt skal indføres i EU fra 2018. Endvidere vil NSFR i givet fald blive indført i EU efter politisk stillingtagen i Rådet og Europa-Parlamentet i 2017. Fra dansk

side lægges vægt på, at NSFR først sættes i kraft efter en politisk beslutning i Rådet og Europa-Parlamentet.

I forhold til den såkaldte "MBS-waiver" støttes Europa-Parlamentets forslag om, at denne gøres permanent, eller alternativt en yderligere forlængelse end til ultimo 2015, som fastlagt i Rådets kompromis.

Med hensyn til gearingsmålet går Danmark ind for, at institutterne skal offentliggøre deres gearingsmål, men det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at der sættes et bindende mål for gearingsmålet i form af et permanent "lovkrav" (såkaldt "søjle 1"-krav for alle institutter frem for et fleksibelt tilsynsværktøj for konkrete institutter – "søjle 2"). I Rådets kompromis skal gearingsmålet offentliggøres fra 2015, og i 2017 skal det politisk besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet, om der skal være tale om et bindende mål. Fra dansk side lægges vægt på, at dette kompromis bevares.

I relation til kapital er Danmark enig i, at forslaget om at indføre krav om mere og bedre kapital kan være med til sikre, at kreditinstitutterne bliver bedre i stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Det er dog fra dansk side vigtigt, at undtagelsesbestemmelserne for de generelle krav til egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1 Capital) er så fleksible, at garant- og andelskapital med visse justeringer i spare- og andelskassernes vedtægter fortsat vil kunne medregnes som egentlig kernekapital, såfremt betingelserne herfor er opfyldte. Dette vurderes at være tilfældet i Rådets generelle indstilling.

I forhold til krav om at identificere SIFI'er kan Danmark støtte, at der stilles krav om identifikation af globale SIFI'er i tråd med internationale retningslinier. Fra dansk side arbejdes for, at der, såfremt der indeholdes krav om identifikation af nationale SIFI'er, gives national fleksibilitet i forhold til identifikation af og fastsættelse af krav til SIFI'er. Fra dansk side lægges endvidere vægt på, at der ikke på EU-niveau identificeres europæiske SIFI'er. Udpegning af og opstilling af krav til europæiske og nationale SIFI'er kan have betydning for finansiell stabilitet og evt. de offentlige finanser i de enkelte lande, og bør derfor varetages af de enkelte lande.

Vedr. oplysningsforpligtelser støtter Danmark, at der nationalt vil kunne opretholdes krav om offentliggørelse af institutternes solvensbehov, som indeholdt i Rådets generelle indstilling. Europa-Parlamentet har ikke eksplicit forholdt sig hertil.

I forhold til aflønning støttes de yderligere oplysningsforpligtelser, der er indeholdt i Rådets kompromis. Der lægges fra dansk side vægt på, at de gældende danske regler om offentliggørelse af individuelle lønoplysninger for direktions- og bestyrelsesmedlemmer kan fastholdes på trods, at CRDIV kun stiller krav om offentliggørelse af lønninger for kategorier af medarbejdere, og at der som udgangspunkt er tale om totalharmonisering på dette område. Fra dansk side er man i udgangspunktet åben for at se på yderligere begrænsninger af den variable løn, som også foreslået af Europa-Parlamentet, jf. at de eksisterende danske krav til aflønning i den finansielle sektor på visse punkter er strammere end foreslået af Europa-Parlamentet. Der er således i Danmark krav om, at aflønning til bestyrelsen og direktionen maksimalt kan udgøre 50 pct. af den årlige faste løn.

Danmark støtter, at der gennemføres en evaluering af kapitalkravene for udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som indeholdt i rådskompromiset, da det er vigtigt at få undersøgt, i hvilken grad de nye kapitalkrav påvirker kreditinstitutters udlån til SMV'er. Danmark foretrækker en sådan evaluering (frem for eksplicitte lempelser i risikovægtene for udlån til SMV'er som foreslået af Europa-Parlamentet), således at der kan tages behørig højde for eventuelle samlede konsekvenser for bankernes risici.

Regeringen lægger vægt på, at det endelige kompromis ikke indeholder krav om kvindevoter i bankernes bestyrelser som foreslået af Europa-Parlamentet. Regeringen ønsker i den forbindelse at afvente kommende forhandlinger om

Kommissionens generelle initiativ om kvinder i bestyrelser af 14. november 2012. Fra dansk side vil kunne accepteres en mindre vidtgående model, som ikke strider imod den foreslåede danske model, hvor virksomhederne skal udarbejde et ikke-bindende måltal og en politik for i højere grad at udjævne balancen imellem kønnene i virksomhedernes bestyrelser.

Fra dansk side arbejdes for, at rådets kompromis bevares for så vidt angår EBA's kompetence til at mægle bindende mellem nationale tilsynsmyndigheder, således at dette kun kan ske, hvor der eksplicit er indført beføjelse hertil i direktivet, og ikke på andre områder og ikke på EBA's eget initiativ som foreslået af Europa-Parlamentet.

I forhold til spørgsmålet om land-for-land rapportering lægger regeringen vægt på, at sådanne krav fastsættes i regnskabsdirektivet, så der sikres ensartet tværgående regulering.

Dagordenspunkt 6: Hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig

KOM(2012) 428

Resumé

Kommissionen fremsatte den 31. juli 2012 forslag om at indføre en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af svig. Forslaget skal bistå medlemsstaterne i kampen mod svig da der løbende opstår nye former for svig, som undergraver momsens effektivitet og medlemsstaternes offentlige finanser. Det er under det nuværende momssystem muligt at anmode om tilladelse til at fravige momssystemets almindelige regler med det formål at hindre svig. Det er imidlertid en langsom proces, som kan tage op til et år. Derfor har Kommissionen foreslået en hurtig reaktionsmekanisme, som giver medlemsstaterne mulighed for at gribe hurtigere ind mod pludselig opstået og massiv svig, som ellers vil kunne medføre betydelige tab for statskasserne. I de situationer, hvor mekanismen finder anvendelse, ventes den at kunne nedbringe sagsbehandlingstiden for medlemsstaternes anmodninger om fravigelse af momsreglerne til ca. 1 måned. Tilladelsen gælder 1 år, og tanken er, at medlemsstaterne i mellemtiden har mulighed for at indgive anmodning om en mere varig tilladelse.

ECOFIN vil muligvis drøfte, hvorvidt man skal arbejde videre med Kommissionens forslag om en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af svig (Artikel 395a) eller om man i stedet skal arbejde på at nedbringe sagsbehandlingstiden for den allerede eksisterende, men tidskrævende, svigsbekæmpelsesprocedure i momssystemdirektivets Artikel 395.

Baggrund

Der har i flere fora været fokus på at øge momseffektiviteten som led i den igangværende finanspolitiske konsolidering i medlemsstaterne. Ved at forbedre momsopkrævningen og håndtere momssvig mere effektivt, vil der alt andet lige kunne opnås højere skatteindtægter. I Kommissionens meddelelse om fremtidens momssystem (KOM(2011) 815) er et mere robust momssystem netop et af hovedmålene.

Der opstår løbende nye former for svig, og medlemsstaterne kan nogle gange have brug for at reagere hurtigere, end de kan i dag. I dag kan medlemsstaterne anmode om en tilladelse til at fravige momssystemdirektivet for at forhindre svig. Dette kræver dog, at Kommissionen fremsætter et forslag om at imødekomme anmodningen (som den har op til 8 måneder at behandle). Kommissionens forslag skal efterfølgende vedtages af Rådet, hvilket også kan tage et par måneder. Dette betyder, at den samlede sagsbehandlingstid kan være op til et år, hvor svigen i mellemtiden kan nå at resultere i betydelige tab.

Kommissionen fremsatte på den baggrund den 31. juli 2012 forslag om at indføre en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af svig i momssystemdirektivet. Kommissionens forslag indeholder en procedure, som i meget specifikke situationer kan give medlemsstaterne et retsgrundlag til at træffe nærmere beskrevne og øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at bekæmpe svig. Kommissionens forslag skal ses som et supplement til det nuværende system. Forslaget indebærer, at Kommissionen gør brug af sine gennemførelsesbeføjelser i henhold til TEUF Artikel 291 med det formål at sikre en hurtig og effektiv behandling af medlemsstaters anmodninger og samtidig hindre budgettab og overtrædelse af principperne om skattemæssig retfærdighed.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at bistå medlemsstaterne i deres kamp mod svig ved at give medlemsstaterne et retsgrundlag, så de hurtigt kan gribe ind overfor pludselig opstået og massiv svig i en eller flere specifikke økonomiske sektorer i en medlemsstat, hvor traditionelle kontrol- og håndhævelsesværktøjer ikke er tilstrækkelige og dermed hindre betydelige tab for statskasserne.

Forslaget indeholder i Artikel 395a, stk. 1, en liste over, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne kan gøre brug af, når mekanismen anvendes. For øjeblikket er omvendt betalingspligt (reverse charge) imidlertid den eneste effektive foranstaltning til bekæmpelse af svig, som kendes inden for EU-systemet. Omvendt betalingspligt er derfor den eneste foranstaltning, som er med på listen.

Omvendt betalingspligt betyder, at køberen indbetaler salgsmomsen til staten. Omvendt betalingspligt afviger derfor fra momssystemets almindelige regel, hvor det er sælgeren, som indbetaler salgsmomsen til staten, mens køberen (hvis han er momsregistreret) har fradrag for købsmomsen. Omvendt betalingspligt bruges blandt andet til at forhindre momskarruselsvig, det vil sige hvis en køber har meget store køb og intet salg, vil han kunne indsende en negativ momsangivelse og få udbetalt købsmoms fra myndighederne. I det typiske tilfælde af momskarruselsvig cirkulerer et meget stort parti varer (fx mobiltelefoner) rundt mellem nogle virksomheder, hvor køberne i 'karrusellen' løbende får udbetalt store beløb i negativ moms og dernæst forsvinder inden de får afregnet salgsmoms af telefonerne. Omvendt betalingspligt er et effektivt værktøj til at stoppe denne form for svig, idet køberen skal indbetale salgsmomsen på samme tidspunkt, som han får fradrag for købsmomsen. Eftersom de to momsbeløb vil udligne hinanden, hindrer man, at køber uberettiget får udbetalt negativ moms.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der i fremtiden vil vise sig nye og tilsvarende effektive foranstaltninger. Forslaget er derfor fremtidssikret på den måde, at listen i Artikel 395a, stk. 1, med tiden vil kunne udvides med sådanne endnu ukendte foranstaltninger under forudsætning af, at Rådet med enstemmighed træffer beslutning herom.

Selve proceduren for brug af den hurtige reaktionsmekanisme starter med, at Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat indeholdende alle relevante oplysninger. For at sagsbehandlingen kan ske hurtigst muligt, vil denne anmodning skulle indgives på en særlig standardformular. Når Kommissionen råder over alle nødvendige oplysninger, har Kommissionen herefter 1 måned til at give enten en tilladelse eller et afslag. Kommissionens tilladelse er dog kun gældende i maksimalt 1 år. Det er tanken, at den berørte medlemsstat i samme periode skal træffe andre foranstaltninger, enten i form af en anmodning om tilladelse til at fravige momssystemet i henhold til de nugældende regler (momssystemdirektivets Artikel 395) eller ved at gennemføre særlige nationale foranstaltninger, som kan hindre svigen.

Hjemmelsgrundlag

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i TEUF Artikel 113. Det betyder, at forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at den hurtige reaktionsmekanisme er et supplement til vedtagelse af landespecifikke undtagelser fra momsdirektivet som

bistår medlemsstaterne i deres kamp mod moms-svig. Forslaget er ifølge Kommissionen berettiget ud fra nærhedsprincippet og i overensstemmelse med retsgrundlaget for arbejde på området for indirekte beskatning jf. Artikel 113 i TEUF. Da der er risiko for uoprettelige tab, er det ifølge Kommissionen berettiget at anvende øjeblikkeligt gældende retsakter, som foreslået med den hurtige reaktionsmekanisme. Idet moms-svig ofte er international og involverer flere medlemsstater, kan målet med at bekæmpe svig bedre gennemføres på EU-plan gennem et direktiv, da retstilstanden derved bliver ens i alle medlemsstater.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF Artikel 113. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Såfremt forslaget vedtages, vil momsloven skulle ændres hver gang Danmark anvender mekanismen, hvilket også er tilfældet med de allerede gældende regler.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kan få positive effekter på de offentlige indtægter i det omfang forslaget bidrager til bekæmpelse af svig.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for hurtigere at gribe ind overfor svig end det er muligt i dag og mindsker derved et evt. provenutab, som følge af svigen. Samtidig bidrager forslaget til at sikre lige konkurrence, idet de virksomheder der overholder momsreglerne ikke udsættes for ulige konkurrencevilkår fra virksomheder, der ikke overholder skatte- og afgiftslovgivningen.

Høring

Forslaget har været i høring hos Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen og Skatterevisorforeningen.

Skatteministeriet har modtaget høringssvar med bemærkninger fra Advokatrådet, Dansk Industri, Dansk Told- og Skatteforbund og Rigsadvokaten.

Advokatrådet har ikke umiddelbart indholdsmæssige bemærkninger til høringssagen, men har udtrykt kritik af, at høringsmaterialet er fremsendt med en frist på 15 dage til afgivelse af svar.

Dansk Industri er enig i, at moms-svig skal bekæmpes men er bekymret for det konkrete forslag, idet de enkelte lande med forslaget – indenfor 1-2 måneder – vil kunne fravige momssystemdirektivet midlertidigt og eksempelvis indføre omvendt

betalingspligt på specifikke områder. Herved kompliceres momsområdet yderligere, samtidig med at medlemsstaterne reelt blot flytter problemerne videre til andre medlemsstater uden at man får fat i de kriminelle, der står bag svigen. Dansk Industri finder således, at forslaget søger at kompensere for et manglende effektivt samarbejde mellem landenes momsmyndigheder.

Der er tale om en meget kortsigtet løsning, som efterlader lovlydige virksomheder med ikke ubetydelige administrative byrder. Samtidig er der ikke i tilstrækkelig grad sikret transparens om de initiativer, der i givet fald vil kunne godkendes gennem den hurtige reaktionsmekanisme. Dansk Industri påpeger, at en velfungerende EU-momsportal med opdateret information vil kunne sikre en sådan transparens.

Såfremt man på trods af ovennævnte udfordringer ønsker at gå videre med det konkrete forslag, har Dansk Industri bl.a. følgende bemærkninger:

Afgrænsning af situationer for, hvornår mekanismen kan benyttes

Anvendelsesområdet for den hurtige reaktionsmekanisme er "pludselig opstået og massiv svig". Dansk Industri finder imidlertid, at enhver henvendelse fra medlemsstaterne også bør indeholde en konkret beskrivelse af de initiativer, der nationalt og på EU-plan er forsøgt for at imødegå momssvigen. Det bør med andre ord kunne dokumenteres, at momssvigen ikke kan stoppes med traditionelle kontrol- og håndhævelsesmidler.

Afgrænsning af området for omvendt betalingspligt

Dansk Industri har anført, at der består en særlig udfordring i at afgrænse de situationer, der – med hjemmel i den hurtige reaktionsmekanisme – kan blive underlagt omvendt betalingspligt. I nogle tilfælde er det relativt simpelt at definere, men i andre tilfælde som eksempelvis mobiltelefoner bliver det hurtigt meget svært. Omfatter mobiltelefoner også smartphones og tablets? Er tilbehøret omfattet, hvis det sælges som en pakked løsning eller separat?

Dansk Industri finder det derfor yderst vigtigt, at omfanget af fravigelsen i givet fald er veldefineret og identisk i alle de lande, der gør brug af fravigelsen.

Praktisk håndtering af ændrede regler for lovlydige virksomheder

Dansk Industri stiller spørgsmål ved, hvordan reglerne skal håndteres i praksis, både i forhold til danske og udenlandske fravigelser. Hvis en dansk virksomhed kun har 1-2 kundeforhold inden for det omfattede område, vil det isoleret set være muligt at indføre manuelle procedurer i en situation, hvor en eller flere medlemsstater fraviger momssystemdirektivets almindelige regler. Hvis en dansk virksomhed derimod har flere tusinde individuelle kundeforhold, er det ikke muligt på én måned at lave de grundlæggende tekniske ændringer, som kræves for at kunne håndtere de ændrede regler.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Dansk Industri er ikke enig med Kommissionen i, at kun én medlemsstat bliver berørt. Som det fremgår af EU-Kommissionens egen beskrivelse, er der tale om grænseoverskridende momssvig. Dette betyder også, at der er et grænseoverskridende marked og dermed, at det ikke kun er lokale virksomheder, der opererer i markedet. Dansk Industri finder derfor ikke, at én enkelt sprogversion er tilstrækkelig. Der bør som minimum foreligge sprogversioner på EU's tre arbejdssprog (engelsk, tysk og fransk).

Dansk Told- og Skatteforbund har bemærket, at hvis Danmark skal benytte sig af den hurtige reaktionsmekanisme, vil det medføre, at der skal gennemføres ny lovgivning på området hver gang mekanismen bringes i anvendelse. Dette vil i sig selv gøre, at mekanismen ikke længere kan betragtes som en "hurtig reaktion".

Det bør derfor overvejes, om der skal indføres en generel bestemmelse i momsloven, hvor skatteministeren gives beføjelser til at indføre den hurtige mekanisme på de områder, der skal reageres på. På den måde vil intentionerne bag Kommissionens forslag blive fuldt ud implementeret i dansk lovgivning, og dermed give staten de muligheder der skal til for aktivt at bekæmpe momssvig.

Danske Advokater kan overordnet set tiltræde forslaget vedrørende en hurtig reaktionsmekanisme, men har dog samtidig udtrykt betænkelighed på flere områder. Danske Advokater frygter først og fremmest, at der på grund af procedurens hastende karakter kan blive tale om en mangelfuld og utilstrækkelig sagsbehandling i forbindelse med vurderingen af en medlemsstats anmodning. Direktivet indeholder ingen nærmere definition af, hvilke "pludseligt opståede, grove former for afgiftssvig" proceduren finder anvendelse på, og det kan derfor helt overordnet frygtes, at de særlige foranstaltninger vil blive brugt som præventiv foranstaltning til at undgå yderligere momstab, mens medlemsstaterne endeligt undersøger, om der rent faktisk er foregået noget ulovligt.

Danske Advokater finder det også betænkeligt, at forslaget kun nævner én enkelt konkret foranstaltning (anvendelse af "reverse charge-mekanismen"), mens Kommissionen i øvrigt vil have mulighed for at anvende andre foranstaltninger, som Rådet vedtager med enstemmighed på forslag fra Kommissionen. Dette betyder, at der på nuværende tidspunkt ikke er fuldt overblik over, hvilke foranstaltninger Kommissionen rent faktisk vil kunne anvende i forbindelse med medlemsstaternes anmodninger.

Endelig har Danske Advokater bemærket, at det foreliggende forslag udvider Kommissionens beføjelser til at fravige de almindelige basisretsakter. Hermed tildeles Kommissionen kompetence til midlertidigt at suspendere de almindelige basisretsakter med direkte virkning i medlemsstaterne, hvilket i sig selv er betænkeligt.

Rigsadvokaten har anført, at anklagemyndigheden er enig i forslagets tilsigtede formål om at give medlemsstaterne mulighed for hurtig indgriben over for pludseligt opstået og massiv svig for dermed at hindre betydelige og uoprettelige tab for statskassen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget grund- og nærhedsnotat (5. oktober 2012) og supplerende grund- og nærhedsnotat (5. november 2012) om Kommissionens forslag.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter Kommissionens forslag, som er et led i at gøre fremtidens momssystem mere robust og dermed bidrage til at sikre medlemsstaternes offentlige indtægter.

Regeringen lægger stor vægt på bekæmpelsen af svig og lægger i den forbindelse særlig vægt på hurtighed. En mekanisme, som foreslået, vil gøre det muligt at sætte ind mod tilfælde af alvorlig momssvig langt hurtigere end i dag, og vil derfor mærkbart kunne begrænse statens tab. Samtidig vil mekanismen også have en præventiv virkning i form af mindsket incitament til svig, da der er stor forskel på hvor mange penge, der vil kunne svindles for på henholdsvis 1 og 5-8 måneder.

Andre landes holdning

Nogle lande mener, at man skal arbejde videre med forslaget om en hurtig reaktionsmekanisme, mens et mindretal mener, at man i stedet bør arbejde på at reducere behandlingstiden i forbindelse med den nuværende procedure.